

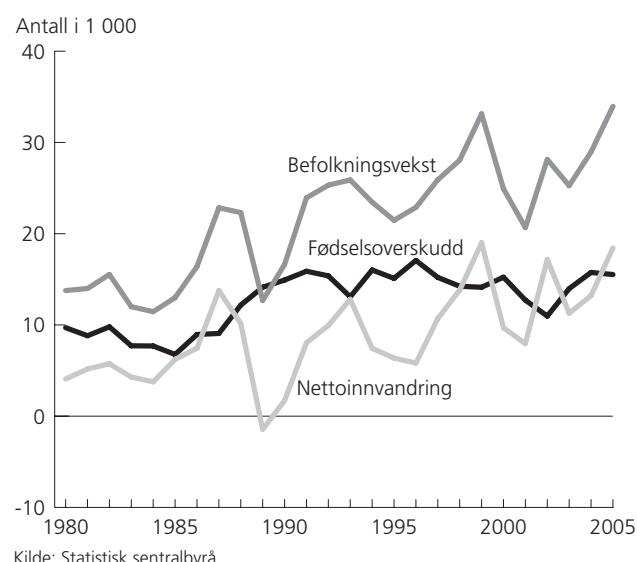
Befolkningsutviklingen

Befolkningsveksten i Norge har økt betydelig siden 1980-tallet. Dette skyldes først og fremst økende nettoinnvandring, men også høye fødselsoverskudd. I 2005 var befolkningsveksten den høyeste siden 1948, og i forhold til folketallet den høyeste siden 1999. Dette skyldes litt færre dødsfall, betydelig høyere innvandring og noe lavere utvandring i 2005 enn i året før. Nettoinnvandringen utgjorde 54 prosent av befolkningsveksten, om lag på samme nivå som i de foregående år. Svingningene i befolkningsveksten de siste år skyldes i stor grad endringer i nettoinnvandringen, mens fødselsoverskuddet har variert mindre.

Fødsler

Antall levendefødte sank med om lag 200 i forhold til året før, til 56 800 i 2005. Samlet fruktbarhetstall (SFT) for 2005 anslås til 1,84 per kvinne.¹ Dette svarer med en fortsettelse av den svake fruktbarhetsoppgangen vi har hatt siden 2002. Den moderate nedgangen i fødselstallene siden 1996 skyldes i første rekke at antall kvinner i aldrene 15-49 år for tiden går ned. Selv om SFT har vært relativt stabilt siden 1987 på mellom 1,75 og 1,93 barn per kvinne, foregår det interessante endringer i fødselsmønsteret. Siden slutten på 1980-tallet har mødrenes gjennomsnittsalder ved første fødsel økt fra 25,2 til 28,0 år (2004). Spredningen i fødealderen har også økt, bl.a. på grunn av større variasjon i alderen for etablering av familie og barn. Alderen til nye småbarnsmødre varierer derfor fra tidlig i tjueårene til slutten av trettiårene.

Befolkningsvekst, fødselsoverskudd og nettoinnvandring 1980-2005

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Fruktbarhetsnivået i Norge er fortsatt blant de høyeste i Europa, etter Irland, Island og Frankrike. I EU har SFT steget svakt siden 1995, og er nå litt over 1,5 barn per kvinne. I Sverige har SFT svingt sterkt de siste 20 år. Fruktbarheten der har økt kraftig siden 2000 og er nå nesten like høy som i Norge (1,77 i 2005 i følge foreløpige tall). Også i Frankrike er nivået høyt – og nå ganske stabilt – etter en betydelig øk-

Befolkningsendringer 1991-2005

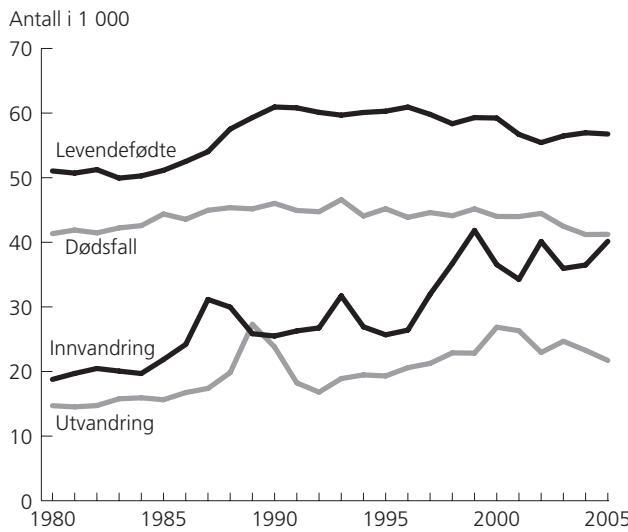
År	Folketall per 1.1.	Levende-fødte	Døds-fall	Innvand-ring	Utvand-ring	Nettoinn-vandring	Fødselsoverskudd	Befolknings-vekst ¹	Innenlandske flyttinger
1991-1995 gjennomsnitt	4 299 171	60 196	45 102	27 465	18 546	8 919	15 093	24 025	170 573
1996-2000 gjennomsnitt	4 420 819	59 522	44 348	34 690	22 885	11 805	15 175	26 696	191 433
2001	4 503 436	56 696	43 981	34 264	26 309	7 955	12 715	20 630	201 851
2002	4 524 066	55 434	44 465	40 122	22 948	17 174	10 969	28 186	193 100
2003	4 552 252	56 458	42 478	35 957	24 672	11 285	13 980	25 205	190 893
2004	4 577 457	56 951	41 200	36 482	23 271	13 211	15 751	28 906	190 446
2005	4 606 363	56 756	41 232	40 148	21 709	18 439	15 524	33 856	193 615
2006	4 640 219								

	Per 1 000 innbyggere								
1991-1995 gjennomsnitt	14,0	10,5	6,4	4,3	2,1	3,5	5,6	39,6	
1996-2000 gjennomsnitt	13,4	10,0	7,8	5,2	2,7	3,4	6,1	43,2	
2001	12,6	9,7	7,6	5,8	1,8	2,8	4,6	44,7	
2002	12,2	9,8	8,8	5,1	3,8	2,4	6,2	42,6	
2003	12,4	9,3	7,9	5,4	2,5	3,1	5,5	41,8	
2004	12,4	9,0	7,9	5,1	2,9	3,4	6,3	41,5	
2005	12,3	8,9	8,7	4,7	4,0	3,4	7,3	41,9	

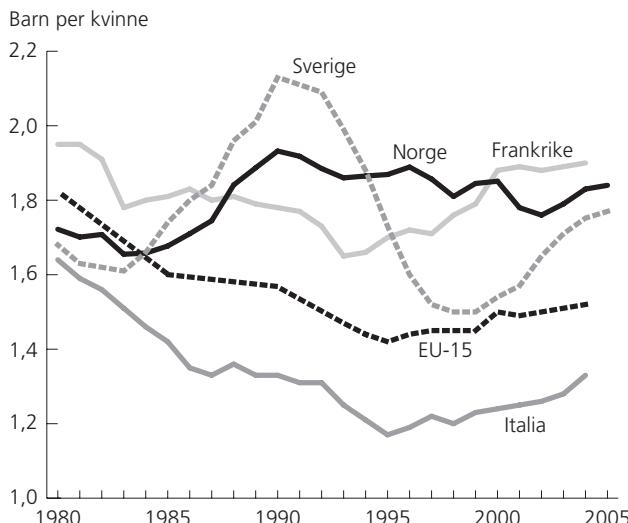
¹ Folketilveksten er regnet som differensen mellom folkemengden 1. januar for hvert år.

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

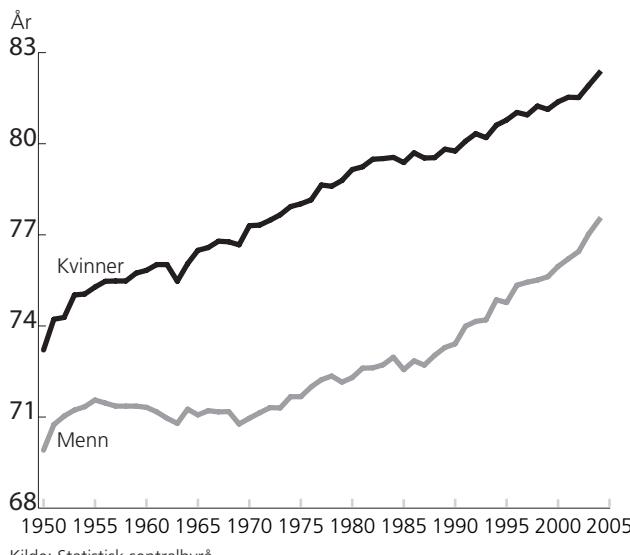
¹ Samlet fruktbarhetstall beregnes som summen av ettårige aldersavhengige fruktbarhetsrater 15-49 år. Det kan tolkes som antall barn hver kvinne kommer til å føde under forutsetning av at fruktbarhetsmønstret i perioden varer ved og at dødsfall ikke forekommer. For at det ikke skal bli befolkningsnedgang på lang sikt, når vi ser bort fra inn- og utvandring, må SFT være større enn ca. 2,07 barn.

Fødte, dødsfall, inn- og utvandring 1980-2005

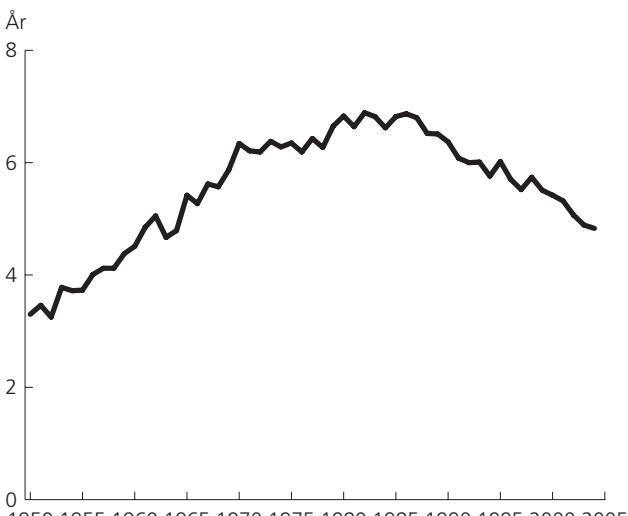
Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Samlet fruktbarhetstall i utvalgte land og EU-15¹¹ EU-15 tilsvarer de 15 vest-europeiske medlemmene av EU.

Kilde: Statistisk sentralbyrå og Statistiska centralbyrån.

Forventet levealder ved fødselen 1950-2004

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Forskjell mellom forventet levealder for kvinner og menn 1950-2004

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

ning i perioden 1995-2000. Fortsatt har Sør- og Øst-Europa lavest fruktbarhet, både i Europa og i verden som helhet. I Italia og Spania har SFT økt svakt de siste årene, til 1,3. I flere av de nye medlemslandene i EU var SFT helt nede i 1,1 barn per kvinne på slutten av 1990-tallet, men har siden økt svakt (Bulgaria, Tsjekkia og Latvia).

Levealder

Forventet levealder ved fødselen har økt raskt de siste årene. I 2004 var den kommet opp i 77,5 år for menn og 82,3 år for kvinner, det høyeste nivået som noen gang er estimert for Norge. Antall dødsfall var imidlertid omrent det samme i 2005 som i 2004, slik at vi regner med at den forventede levealderen var omrent den samme i 2005 som i 2004.

Forskjellen mellom kvinnors og menns levealder fortsetter å gå ned. Den var i 2004 kommet ned i 4,8 år, som er den minste siden 1960. Differansen nærmer seg forskjellen på 3-4 år før mennenes dødelighet økte på 1950-60-tallet, bl.a. pga. høy hjerte- og kardødelighet.

Inn- og utvandring

Det har vært en klart stigende nettoinnvandring til Norge siden 1960, men med store variasjoner fra år til år. Inn- og utvandringen har sammenheng med en rekke faktorer, bl.a. kriser og konflikter i verden, økonomisk utvikling både i Norge og andre land (særlig Sverige), norsk innvandringspolitikk og internasjonale politiske forhold, som utvidelsen av EU. På alle disse områdene har det tidligere skjedd store og raske endringer over kort tid, og dette kan komme til å skje igjen. Det er derfor svært stor usikkerhet om nettoinnvandringen framover.

Innvandringen økte med 3 700 fra 2004 til 2005, til den nest høyeste som noen gang er registrert til Norge, bare passert i 1999. Samtidig gikk utvandringen

Inn- og utvandring i 2005 etter statsborgerskap. Land med nettoinnvandring større enn 100

Statsborgerskap	Innvandring	Utvandring	Nettoinnvandring
I alt	40 148	21 709	18 439
Polen	3 265	372	2 893
Irak	1 409	221	1 188
Russland	1 400	218	1 182
Tyskland	1 735	658	1 077
Thailand	1 134	140	994
Somalia	1 103	286	817
Afghanistan	826	40	786
Sverige	2 697	1 927	770
Filippinene	835	168	667
Litauen	784	190	594
Nederland	605	173	432
Serbia og Montenegro	525	102	423
Pakistan	546	197	349
Burma	349	2	347
Kina	589	244	345
Eritrea	334	19	315
Kongo	319	9	310
Tyrkia	413	126	287
Etiopia	372	95	277
Ukraina	313	44	269
Vietnam	318	80	238
Burundi	227	2	225
Brasil	299	85	214
Iran	338	144	194
India	356	167	189
Danmark	1 527	1 340	187
Statsløse	171	27	144
Romania	235	104	131
Estland	202	72	130
USA	689	570	119
Andre	16 233	13 887	2 346

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

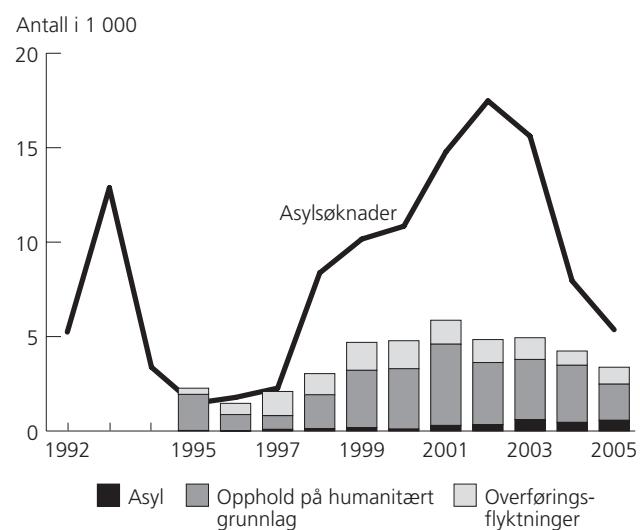
noe ned, slik at nettoinnvandringen ble 18 400. Dette er også det nest høyeste nivået som er registrert, igjen er det bare 1999 som hadde høyere tall. I 2005 var det en spesielt stor økning i nettoinnvandringen fra Polen og Tyskland.

De største bruttostrømmene utgjøres fortsatt av svenske statsborgere. De siste årene er det igjen innvandringsoverskudd av svenske statsborgere, etter et underskudd i 2000 og 2001. Fra de åtte nye EU-medlemmene i Øst-Europa var det en nettoinnvandring på 3 900 statsborgere i 2005, en fordobling fra 2004, da nye regler om arbeids- og oppholdstillatelse trådte i kraft. Nettoinnvandringen til Norge fra disse landene var imidlertid koncentrert om polakker (2 900) og litauere (600).

Også i 2005 var det nettoutvandring blant norske statsborgere (300) – den minste siden 1977. De siste ti år har det vært en nettoutvandring av norske statsborgere på 1 000-3 000 per år.

Antall asylsøkere har gått sterkt ned de siste årene, fra nesten 17 500 i 2002 til 5 400 i 2005. Asylsøkere kommer imidlertid ikke med i tallet på innvandrere før de får oppholdstillatelse. I 2005 bosatte 3 400 personer seg i Norge etter å ha fått oppholdstillatelse

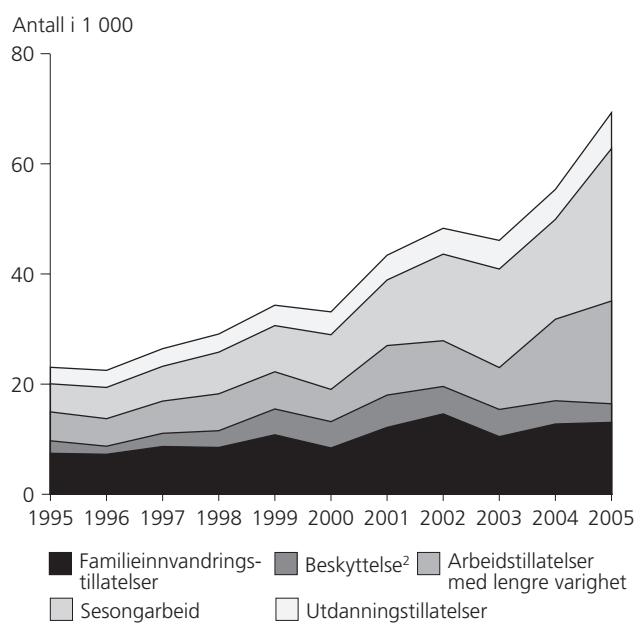
Registrerte asylsøknader¹ og antall innvilgede oppholdstillatelser 1992-2005

¹ Asylsøknader omfatter personer som har fått asyl og opphold på humanitært grunnlag, men ikke overføringsflyktninger. Mange av oppholdstillatelsene gjelder søker fra tidligere år.

Kilde: Utledningsdirektoratet.

Oppholdstillatelser etter type, gitt 1995-2005¹

¹ Foreløpige tall for 2005.

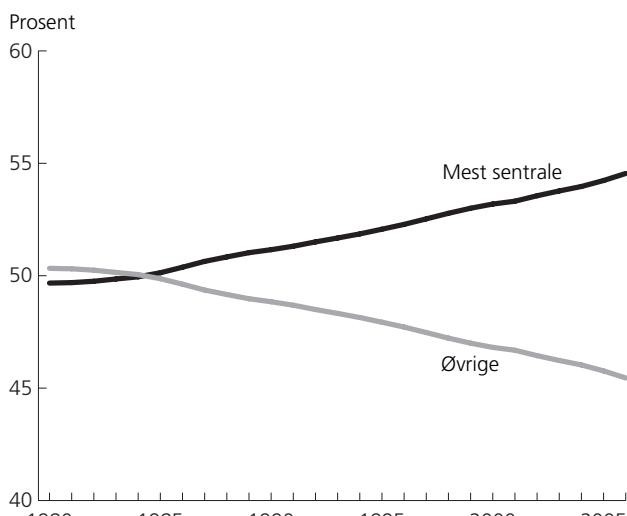
² "Beskyttelse" omfatter personer som har fått innvilget asyl, opphold på humanitært grunnlag, overføringsflyktninger og deres familiemedlemmer, dvs. de tre kategoriene i soylene i figuren foran.

Kilde: Utledningsdirektoratet.

på bakgrunn av asyl eller flyktningeliknende årsaker, en nedgang på 800 fra 2004.

I 2005 ble det innvilget om lag 13 100 familieinnvandringsstillatelser, en økning på 300 fra 2003. Et økende antall av disse skyldes at norske statsborgere uten innvandrerbakgrunn gifter seg med utlendinger. I fjor ble det gitt flest familieinnvandringsstillatelser til personer fra Thailand, Irak, Somalia, Polen og Russland. Det har også vært en klar økning av antall arbeidsrelaterte oppholdstillatelser de siste årene,

Andel av befolkningen i de mest sentrale¹ og de øvrige kommuner, 1980-2006. Prosent

¹ Kommuner med befolkningstygdepunkt innenfor 75 minutters reisetid (90 minutter for Oslo) fra et tettsted med minimum 50 000 innbyggere med raskeste transportmiddel unntatt fly.

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

særlig fra nye EØS-land. Mange av disse tillatelsene blir neppe tatt i bruk, spesielt gjelder dette trolig sesongarbeid og andre tillatelser til kortvarige opphold.

I 2005 ble det gitt 1 223 tillatelser til faglærte (spesialister) av i alt 1 609 søknader, flest til personer fra USA, Russland, India og Kina. Det er altså langt færre søkerne og innvilgelser enn den årlige kvoten på 5 000. Etter at EU ble utvidet med ti nye medlemsland 1. mai 2004 har antall søknader om arbeidstillatelse fra EØS-land økt sterkt, men med store svingninger over året. Samtidig har søkerne om sesongarbeid blitt nesten borte.

Regional befolkningsutvikling

I 2005 flyttet 194 000 personer fra en kommune til en annen. Dette er en økning på 3 200 fra året før, men fortsatt et stykke fra toppnivået på 202 000 i høykonjunkturåret 2001. Over halvparten av kommunene (226 av i alt 431) tapte folketall i 2005, det høyeste antallet siden 1996. Folketallet gikk ned i Telemark, Sogn og Fjordane, Nordland og Finnmark. Tolv av de nitten fylkene hadde innflyttingsunderskudd fra resten av landet, som i de foregående årene. Innvandringsoverskudd fra utlandet gjorde imidlertid at bare 5 fylker hadde negativ flyttebalanse i alt. Flytingene bidrar til at en stadig større andel av befolkningen bor i eller i nærheten av de største byene. Hele 22 prosent av Norges befolkning bor nå i Oslo og Akershus. Andelen av befolkningen som bor i de mest sentrale kommunene har økt jevnt, fra 50 prosent i 1980 til 55

prosent i 2006. Det er særlig mange av de minst sentrale kommunene på det indre Østlandet og i Nord-Norge, mens de mest sentrale kommunene består av de største byene og omegnksommunene til disse. De minst sentrale kommunene har gjennomgående små folkemengder, store arealer og lav befolkningstetthet.

Nye befolkningsframskrivinger²

SSB har nylig offentliggjort nye framskrivinger av befolkningen, til 2060 for landet som helhet og til 2025 for fylkene og kommunene. Videre ble det for første gang publisert en framskriving av innvandrerbefolkningen etter alder, kjønn og landbakgrunn, også denne til 2060 (se tekstboksen).

Framskrivingen avhenger av en rekke forutsetninger om bl.a. annet fruktbarhet, levealder, nettoinnvandring og innenlands mobilitet. For hver av disse komponentene er det forutsatt tre nivåer, lav (L), mellom (M) og høy (H), som illustrerer usikkerheten i resultaten.

Forutsetningene om *fruktbarhet* er omtrent som i den forrige framskrivingen (for 2002-2050). I mellomalternativet holdes SFT konstant på 1,8 barn per kvinne. I lav- og høyalternativene forutsetter vi at SFT vil henholdsvis synke til 1,4 og øke til 2,2 i løpet av framskrivingsperiodene.

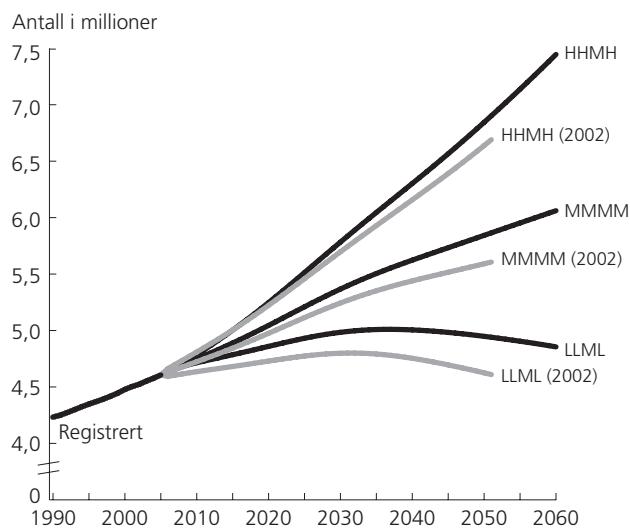
I mellomalternativet vil forventet *levealder* ved fødselen vokse med om lag 8 år fra 2004 til 2060, fra 77,5 år for menn og 82,3 år for kvinner til henholdsvis 86,0 og 90,1 år (Keilman og Dinh 2005). Siden forrige befolkningsframskriving har levealderen økt svært raskt, med hele 1,3 år for menn og 0,8 år for kvinner. Det er altså ikke noe som tyder på at tempoet i økningen i levealderen har slakket av, snarere tvert i mot. Forskjellen mellom levealderen til kvinner og menn synker fortsatt. Endrede røykevaner er en av mange forklaringer på dette.

Vi har forutsatt en netto *innvandring* på 9 000 i lavalternativet, 16 000 i mellomalternativet og 24 000 i høyalternativet, se boksen.

For den innenlandske *mobiliteten* har vi i mellomalternativet tatt utgangspunkt i de observerte flyttesannsynlighetene for 2000-2004. I lavalternativet er flytte-tilbøyeligheten for personer 18-29 år redusert med 40 prosent og i høyalternativet økt med 40 prosent i forhold til mellomalternativet. Den innenlandske mobiliteten betyr imidlertid lite for de nasjonale tallene.

² Mer informasjon om forutsetninger og resultater finnes i en rekke artikler i nummer 6/2005 av *Økonomiske analyser* og i webartiklene «Fortsatt sterkt befolkningsvekst» på <http://www.ssb.no/emner/02/03/folkfram/> og «Venter sterkt vekst i innvandrerbefolkningen» på <http://www.ssb.no/innvfram/>. Detaljerte framskrivingstall kan finnes i SSBs Statistikkbank, <http://statbank.ssb.no/statistikkbanken/>.

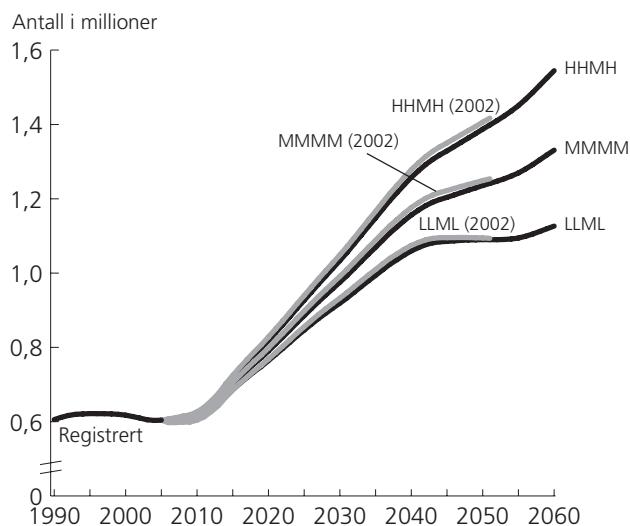
Folketallet i hovedalternativene i framskrivingene fra 2002 og 2005¹

¹ LLML Lav nasjonal vekst, MMMM Middels nasjonal vekst, HHMH Høy nasjonal vekst.

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Antall personer 67 år og over, registrert 1990-2005 og i følge hovedalternativene i 2002- og 2005-framskrivingene

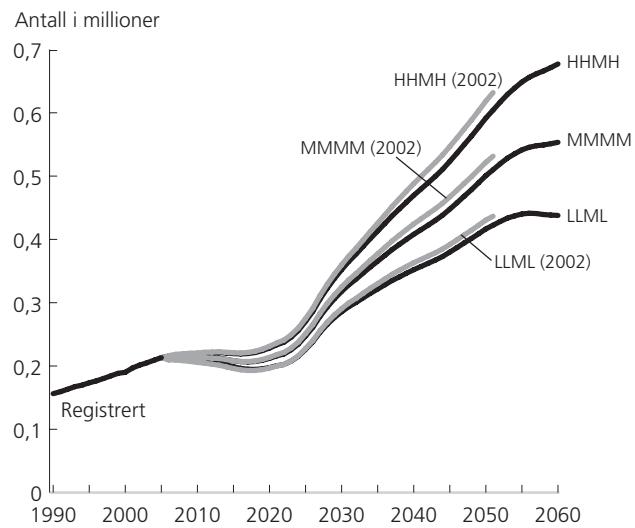
¹ LLML Lav nasjonal vekst, MMMM Middels nasjonal vekst, HHMH Høy nasjonal vekst.

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Framskrivingsresultater

Hvert framskrivingsalternativ er beskrevet med fire bokstaver, i følgende rekkefølge: fruktbarhet, levealder, innenlandsk mobilitet og nettoinnvandring. MMMM betyr Middels fruktbarhet, Middels levealder, Middels innenlands flyttenivå og Middels nettoinnvandring, det vil si det midtre hovedalternativet. *Lav nasjonal vekst* (LLML) bygger på lav fruktbarhet, lav levealder og lav innvandring, mens *Høy nasjonal vekst* (HHMH) gjør det tilsvarende for høy fruktbarhet, høy levealder og høy innvandring. Det er imidlertid lite sannsynlig at alle de demografiske komponentene samtidig og over en lengre tidsperiode skal anta såpass ekstreme verdier som i lav- og høyalternativene.

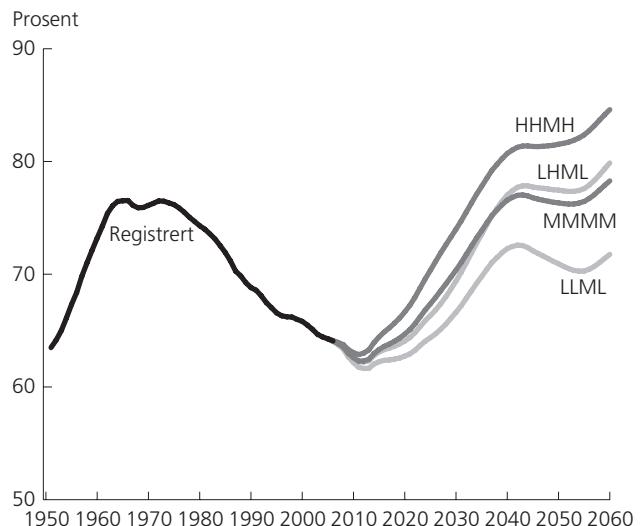
Antall personer 80 år og over, registrert 1990-2004 og i følge hovedalternativene i 2002- og 2005-framskrivingene

¹ LLML Lav nasjonal vekst, MMMM Middels nasjonal vekst, HHMH Høy nasjonal vekst.

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Forsørgerbyrden: Forholdet mellom antall personer 0-19 år og 67 år og over, og personer 20-66 år. Prosent¹

¹ LLML Lav nasjonal vekst, LHML Sterk aldring, MMMM Middels nasjonal vekst, HHMH Høy nasjonal vekst.

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Vi anser derfor mellomalternativet MMMM for det mest realistiske. Brukere av framskrivingstall bør imidlertid ta andre alternativer med i vurderingen, fordi det er stor usikkerhet om alle komponentene som inngår.

Folketallet vil vokse fra dagens 4,6 mill. til mellom 4,9 og 7,4 mill. i 2060. Den nye framskrivingen gir gjen-nomgående noe høyere folketall enn den forrige. Dette skyldes hovedsakelig større nettoinnvandring. Folkemengden vil fortsette å vokse, med mindre både innvandring og fødselstall avtar kraftig. Dersom dette skjer vil vi få en nedgang i folketallet rundt 2040 (bl.a. i alternativ LLML og LHML).

Befolkningen blir raskt eldre, særlig etter 2013, da de store etterkrigskullene blir pensjonister. Den 1.1.2006 var det litt over 600 000 personer 67 år og over. Dette tallet vil omtrent fordobles, til mellom 1,1 og 1,6 mill. i 2060. Den nye framskrivingen gir omtrent like mange personer over 67 år som 2002-framskrivingen.

Antall personer 80 år og over vil vokse enda raskere, til mellom det dobbelte og tredobbelte, fra dagens 215 000 til mellom 437 000 og 683 000 i 2060. Dette er litt lavere enn i forrige framskriving, og skyldes ulike forutsetninger om aldersmønsteret til dødelighetsannsynlighetene.

Den samlede forsørgerbyrden viser forholdet mellom antall personer i yrkespassive aldre (0-19 og 67 år og over) og yrkesaktive aldre (20-66 år). Den vil øke betydelig etter 2010, men synkende andel yngre personer vil føre til en mindre kraftig økning enn i forsørgerbyrden for eldre, særlig de første 20 år. Fordi folketallet vokser raskere pga. høy nettoinnvandring, vil forsørgerbyrden etter hvert bli litt lavere enn i forrige framskriving.

Litteratur

Brunborg, Helge og Inger Texmon (2005a): Hovedresultater fra befolkningsframskrivingen 2005-2060, *Økonomiske analyser* 6/2005 (30-33).

Brunborg Helge og Inger Texmon (2005b): Forutsetninger for befolkningsframskrivingen 2005-2060, *Økonomiske analyser* 6/2005 (34-38).

Brunborg Helge, Kjetil Sørli og Inger Texmon (2005): Innenlandske flyttinger, *Økonomiske analyser* 6/2005 (39-42).

Keilman og Dinh (2005): Hvor lenge kommer vi til å leve? Levealder og aldersmønster for dødeligheten i Norge, 1900–2060, *Økonomiske analyser* 6/2005 (43-49).

SSB (1994): *Standard for kommuneklassifisering*, NOS C 192, Statistisk sentralbyrå, Oslo-Kongsvinger.

SSB (2004): *Framskriving av folkemengden 2002-2050. Nasjonale og regionale tall*, NOS D319, Statistisk sentralbyrå, Oslo-Kongsvinger. Også på http://www.ssb.no/emner/02/03/nos_folkfram/nos_d319/.

UN (2005): World Population Prospects: The 2004 Revision, <http://www.un.org/esa/population/unpop.htm>.

Framskriving av innvandrerbefolkningen

Innvandrerbefolkningen er framskrevet etter alder, kjønn og landbakgrunn. Framskrivingen inkluderer personer født i utlandet av to utenlandsfødte foreldre og deres barn født i Norge.

Følgende gruppering av landbakgrunn er brukt:

- Norden utenom Norge
- Resten av EU/EFTA samt Nord-Amerika og Oseania
- Resten av Øst-Europa
- Afrika, Asia m/Tyrkia, Latin-Amerika

Bakgrunnen for denne inndelingen er en vurdering av reglene for bosetting i Norge, geografisk nærhet, størrelse av innvandringen til Norge hittil og atferdsforskjeller, særlig utflytting og fødsler. De fire gruppene utgjør i dag henholdsvis 20, 19, 13 og 47 prosent av innvandrebefolkningen i Norge.

For alle grupper bortsett fra Norden er det antatt at *nettoinnvandringen* vil vokse sterkt. Usikkerheten er imidlertid så stor at vi ikke kan se bort fra en nedgang. Spesielt kan det være grunn til å regne med en fortsatt økning fra de nye EU-landene i Øst-Europa. Innvandringen fra land utenfor Vest-Europa har vært svært påvirket av konflikter, som på Balkan og i Afghanistan, Irak og Somalia. Vi kan fortsatt regne med en viss familieinnvandring fra disse landene, men i tillegg kan det oppstå nye kriser i disse og andre land, slik at usikkerheten er stor.

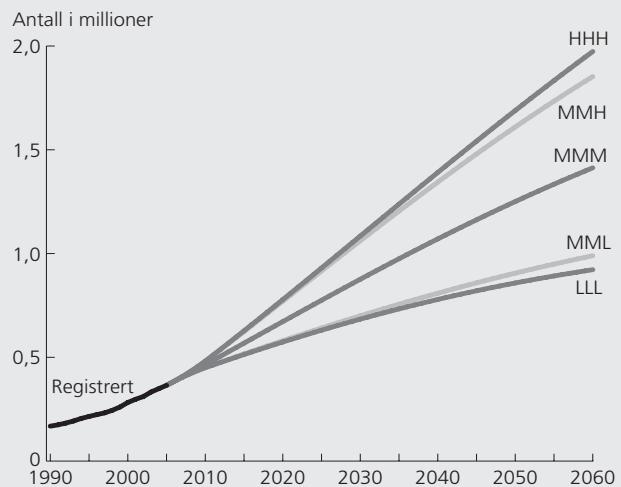
For *fruktbarheten* er det gjort ulike forutsetninger for hver landgruppe. Kvinner fra Afrika, Asia med Tyrkia og Latin-Amerika som var 17 år eller over da de kom til Norge, skiller seg ut med betydelig høyere fruktbarhet enn andre. De har hatt et samlet fruktbarhetstall (SFT) mellom 3 og 4 barn de siste årene, men med en klart avtakende trend. Vi antar derfor at deres SFT vil gå ned omtrent som i følge FNs siste befolkningsframskrivinger for de minst utviklede land. Dette er kanskje noe for høyt da mange innvandrere til Norge ikke kommer fra de minst utviklede land, men fra land som Thailand og Filippinene. Ikke-europeiske kvinner som kom til Norge som barn derimot, fikk bare litt over 2 barn i gjennomsnitt. Det gjorde også innvandrere fra Øst-Europa, mens vesteuropéiske kvinner fikk litt under 2 barn. For disse gruppene antar vi derfor at SFT vil nærme seg totalbefolkingens fruktbarhet.

Bare en del av barna født av innvandrekvinner regnes med i framskrivingen, da vi som nevnt bare tar med innvandrere og barn med *to* innvandrere som foreldre i innvandrerbefolkningen. Disse andelene varierer fra ca. 1/4 for kvinner fra Vest-Europa (inkl. hele EU) til ca. 2/3 for kvinner fra Øst-Europa og Afrika, Asia og Latin-Amerika.

Innvandrerbefolknings *levealder* er antatt å følge totalbefolkingens, da det hittil er observert små forskjeller. For 1. generasjons innvandrere levealderen litt høyere enn for totalbefolkingen, men det er usikkert i hvilken grad dette vil fortsette.

Resultatene viser at innvandrerbefolkningen vil vokse sterkt, fra 365 000 i dag til mellom 1 og 2 millioner i 2060. Vi ser at det er størrelsen på nettoinnvandringen som er avgjørende for veksten i innvandrerbefolkningen, mens barnetallet til innvanderne er mindre viktig.

Innvandrerbefolknings størrelse. Registrert 1990-2005 og framskrevet 2006-2060¹

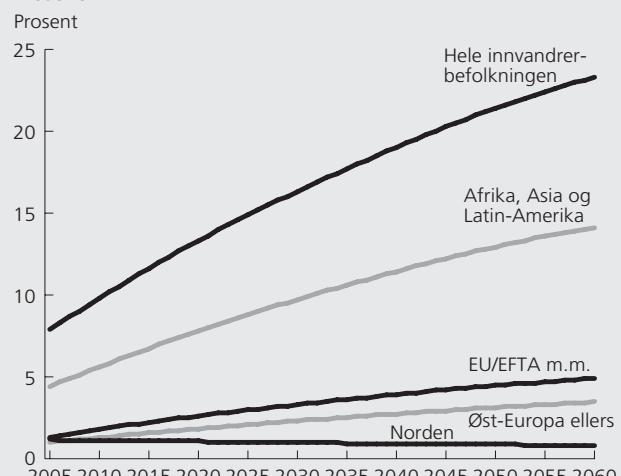
1 Første bokstav står for fruktbarhet, andre for levealder og tredje for nettoinnvandring.
Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Innvandrerbefolkningen utgjør i dag 7,9 prosent av totalbefolkningen. Ifølge framskrivingen kan andelen komme til å vokse til mellom 19 og 27 prosent i 2060.

Antallet fra «Øst-Europa uten EU-land» anslås å vokse fra 46 000 i 2005 til mellom 135 000 og 325 000 i 2060. Den største gruppen i innvandrerbefolkningen er imidlertid personer med bakgrunn i land i Afrika, Asia (inkl. Tyrkia) og Latin-Amerika, som er beregnet å øke fra 200 000 til mellom 600 000 og 1,2 millioner i 2060.

Ifølge mellomalternativet vil andelen av befolkningen med innvandrerbakgrunn fra Afrika, Asia og Latin-Amerika vokse fra 4,4 prosent i 2005 til 14,1 prosent i 2060. Den nest største gruppen vil trolig bli personer med bakgrunn fra «EØS/EFTA ellers», som vil vokse fra 1,3 til 4,9 prosent av folketallet. Antallet med bakgrunn fra «Øst-Europa ellers» vil vokse fra 1,0 til 3,5 prosent av folketallet.

Innvandrerbefolknings andel av totalbefolkningen, etter landbakgrunn. Framskrevet 2005-20060, alternativ MMM¹. Prosent

1 MMM betyr middels fruktbarhet, levealder og nettoinnvandring.
Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Referanse: <http://www.ssb.no/innvfram/>